

РЕШЕНИЕ

№ 1577

гр. София, 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-Б, в закрито заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венета Цветкова

Членове: Валерия Братоева
Атанас Маджев

като разгледа докладваното от Валерия Братоева Въззивно гражданско дело № 20231100502739 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба, вх. № 26354/24.02.2023 г., депозирана от длъжника „Л.П.“ ЕООД (в несъстоятелност), чрез синдика Й.К.К., срещу отказ на ЧСИ М.П., рег. № 851 на КЧСИ, да прекрати изпълнително дело № 20188510402730 и присъединеното към него изпълнително дело № 20188510402754, поради открито производство по несъстоятелност по отношение на длъжника, в което вземанията, принудително събирани в изпълнителното производство, са приети за удовлетворяване.

В жалбата се твърди, че отказът на ЧСИ, основан на обстоятелството, че решението, с което по отношение на длъжника било открито производство по несъстоятелност не било влязло в сила, противоречал на чл. 634 ТЗ, която разпоредба предвиждала незабавно изпълнение на решението по чл. 630 ТЗ. Твърди, че в сроковете по чл. 685, ал. 1 ТЗ и по чл. 688, ал. 1, изр. 1 ТЗ са приети всички вземания на вискателите в изпълнителното производство „А.Д.Д.“ ООД (новото фирмено наименование на „А.Д.А.“ ООД) и на „Д.А.А.“ ЕООД, като списъците на приетите предявени вземания са одобрени от съда по несъстоятелността с определение № 30 от 27.09.2019 г. и определение № 84 от 17.09.2020 г., постановени по т. д. № 29/2018 г. на ОС – Видин.

Това обуславяло наличие на предпоставките на чл. 638, ал. 4 ТЗ и спряното изпълнително производство следвало да бъде прекратено, щом вземанията били прието при условията на чл. 693 ТЗ. Решение № 2780 от 13.12.2019 г. по т. д. № 1386/2019 г. на Софийски апелативен съд, с което било отменено решение № 44 от 04.12.2018 г. по т. д. № 29/2018 г. на ОС – Видин за откриване производството по несъстоятелност срещу „Л.П.“ ЕООД, било отменено от ВКС по т. д. № 497/2020 г. по описа на ВКС, II т.о. и върнато на САС за ново разглеждане от друг състав, съответно решението на ОС-Видин се ползвало с

незабавно изпълнение и затова обжалваният отказ на съдебния изпълнител следвало да бъде отменен, а изпълнителното дело - прекратено.

Взискателят „А.Д.Д.“ ООД (с предходно наименование „А.Д.А.“ ООД) не упражнява правото да депозира възражения по жалбата.

Взискателят „Д.А.А.“ ЕООД оспорва жалбата по подробно изложени съображения, като счита, че по искането за прекратяване е постановено съдебно решение по гр. дело № 12216/2020 г. на СГС, като съображенията, изложени в същото били приложими и към настоящата жалба, тъй като решението, с което по отношение на длъжника било открито производство по несъстоятелност не било влязло в сила към момента на постановяване на обжалвания отказ.

В представените по реда на чл. 436, ал. 3 ГПК мотиви ЧСИ М.П. излага съображения за неоснователност на жалбата, като счита, че мотивите на постановеното от СГС решение по предходна жалба на длъжника „Л.П.“ ЕООД (в несъстоятелност) са в пълна степен релевантни и за настоящата.

Софийски градски съд, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Уредбата на действащия ГПК е подчинена на принципа за ограничаване процесуалните възможности на участниците в изпълнителното производство да атакуват процесуалната законосъобразност на действията по изпълнението, като допустимите за обжалване действия и активно процесуално легитимираните лица, са изрично посочени. Във всички останали случаи защитата на участниците в изпълнителното производство се осъществява чрез ангажиране отговорността за вреди на съдебния изпълнител, като контролът за законосъобразност върху извършени действия, респ. отказ такива да се извършат, се осъществява косвено от съда, при преценка предпоставките за реализиране на деликтната отговорност.

Според чл. 435, ал. 2 ГПК длъжникът може да обжалва единствено следните действия на съдебния изпълнител: 1. постановлението за глоба; 2. насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо; 3. отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението; 4. отказа на съдебния изпълнител да извърши нова оценка по реда на чл. 468, ал. 4 и чл. 485 ГПК; 5. определянето на трето лице за пазач, ако не са спазени изискванията на чл. 470, както и в случаите по чл. 486, ал. 2; 6. **отказа на съдебния изпълнител да спре, да прекрати или да приключи принудителното изпълнение** и 7. разносните по изпълнението.

Правото на жалба срещу отказ на съдебния изпълнител да прекрати изпълнителното производство е изрично предвидено, като длъжникът е сезирал съдебния изпълнител с молба за прекратяване на производството, поради осъществяване на хипотезата на чл. 638, ал. 4 ТЗ и актът на ЧСИ Петков за отказ е годин предмет на съдебно обжалване.

Разгледана по същество жалбата на длъжника е неоснователна.

Видно от представените преписи на документите, съдържащи се в изпълнително дело № 20188510402730 по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851 на КЧСИ, същото е образувано въз основа на изпълнителен лист, издаден на 23.06.2017 г. по гр. д. № 38436/2017 г. на СРС и изпълнителен лист, издаден на 16.03.2018 г., по гр. д. № 15889/2018 г. СРС срещу длъжниците „А.****“ ООД, „Л.П.“ ООД и А.С.А., за заплащане на парични суми, като към

изп. дело № 20188510402730 е присъединено изп. дело № 20188510402754, образувано срещу същите длъжници, но за удовлетворяване на вземания на вискателя „Д.А.А.“ ЕООД по изпълнителни листове, издадени по гр. д. № 15884/2018 г., гр. д. № 15879/2018 г., гр. д. № 15882/2018 г. и гр. д. № 15887/2018 г., всички по описа на СРС.

С молба от 15.02.2023 г. длъжникът „Л.П.“ ЕООД (н) обективирал искане за прекратяване на изпълнително дело № 20188510402730 и присъединеното към него изпълнително дело № 20188510402754, с оглед откритото производство по несъстоятелност за този длъжник, в което вземанията на вискателите били приети за удовлетворяване.

С обжалваният отказ, обективиран в съобщение, изх. № 13551/20.02.2023 г. ЧСИ Петков счел молбата за прекратяване за неоснователна, тъй като решението на съда по несъстоятелността за откриване на производство по универсално принудително изпълнение не било влязло в сила, следователно мотивите на постановеното по гр. дело № 12216/2020 г. на СГС решение били приложими и към молбата от 15.02.2023 г..

Вписванията по партията на „Л.П.“ ЕООД (в несъстоятелност) в търговския регистър установяват, че с решение № 44 от 04.12.2018 г. по т. д. № 29/2018 г., по описа на ОС - Видин е открито производство по несъстоятелност по отношение на дружеството, като същото е отменено с решение № 2780 от 13.12.2019 г. по т. д. № 1386/2019 г., по описа на САС, но това решение на въззивния съд е отменено по т. д. № 497/2020 г. по описа на ВКС, II т.о. и делото е върнато на САС за ново разглеждане от друг състав, което разглеждане към настоящия момент не е приключило.

Не е спорно между страните, че обявените в търговския регистър списъци на приетите от синдика вземания включват вземанията, принудително събирани в производството по изпълнително дело № 20188510402730 и присъединеното към него изпълнително дело № 20188510402754, които списъци са одобрени от съда по несъстоятелността.

Спорният въпрос е дали са предпоставките за прекратяване на изпълнителното производство, предвидени в чл. 638, ал. 4 ГПК и пречат ли невлизането в сила на решението за откриване на производство по несъстоятелност прекратяването на изпълнителното производство.

Няма никакво съмнение, че спирането на изпълнителното производство срещу длъжник, за които е открито производство по несъстоятелност, предвидено в чл. 638, ал. 1 ТЗ има за цел охраняване на масата на несъстоятелността, а когато вземането на кредитора е включено в списъка на приетите вземания при условията на чл. 693 ТЗ, този кредитор не може да провежда индивидуално изпълнение срещу същия длъжник, а ще следва да се удовлетвори в рамките на универсалното производство по принудително изпълнение от масата на несъстоятелността. Разпоредбата на чл. 638, ал. 4 ТЗ предвижда, че спряното изпълнително производство се прекратява, ако вземането бъде предявено и прието при условията на чл. 693 ТЗ, в който случай наложените в изпълнителното производство запори и възбрани са непротивопоставими на кредиторите по несъстоятелността. Разпоредбата не включва като предпоставка решението за откриване на производство по несъстоятелност да е влязло в сила.

Тези разпоредби отразяват еднозначно волята на законодателя, че имуществото на несъстоятелен длъжник следва да послужи за справедливо удовлетворяване на неговите кредитори (чл. 607, ал. 1 ТЗ). Израз на критерия справедливост е и концентрацията на изпълнителните действия под контрола на синдика - определен от събранието на кредиторите и отчитащ се пред тях самостоятелен орган в производството по

несъстоятелност. Законът изключва предпочитание на кредитор, основано на проявена от него инициатива за принудително удовлетворяване на притезания преди откриване на производството по несъстоятелност при гарантирана възможност да получи следващия му дял от наличното в масата на несъстоятелността имущество. Затова и паралелното съществуване на изпълнителното производство става безпредметно и обуславя прекратяването му на основание чл. 638, ал. 4 ТЗ, когато кредиторът е такъв с приети вземания в производството по несъстоятелност.

При конкуренция на универсално принудително изпълнение с паралелно съществуващо индивидуално принудително изпълнение, законът дава преимущество на първото производство (изключение е хипотезата на чл. 638, ал. 3 ТЗ), с оглед справедливото удовлетворяване на всички кредитори на длъжника и какъвто краен резултат не би могъл да се постигне с проведено принудително изпълнение по ГПК. Последното обаче, за да бъде прекратено, не е достатъчно да е налице открито производство по несъстоятелност (в който случай изпълнителното производство се спира), но в него следва вземането на вискателя да бъде прието по реда на чл. 693 ТЗ чрез включването му в одобрения от съда списък на приетите вземания по чл. 692 ТЗ. В този случай интересът на вискателя от поддържане висиящността на индивидуално изпълнително производство отпада, тъй като той ще има правната възможност да се удовлетвори в производството по несъстоятелност.

Решението за откриване на производство по несъстоятелност действа спрямо всички и подлежи на незабавно изпълнение – чл. 634 ТЗ, затова и чл. 638, ал. 4 ТЗ не поставя изискването това решение да е влязло в сила. То обаче може да бъде отменено по реда на инстанционния контрол и в този случай, ако изпълнителното производство бъде прекратено без оглед на стабилизирането на това решение, интересът на вискателите би бил увреден. Обратното разрешение – да се запази висиящността на индивидуалното принудително изпълнение, което е спряно до влизане в сила на решението, с което е открито производство по несъстоятелност, не уврежда нито масата на несъстоятелността, нито интереса на вискателите. Затова и както вече е посочено в решението на СГС по гр. д. № 12216/2020 г. нормата на чл. 638, ал. 4 ТЗ следва да се тълкува корективно, като се приеме, че при липса на влязло в сила решение за откриване производство по несъстоятелност, индивидуалното принудително изпълнение не следва да бъде прекратено. До стабилизирането му всякога е налице интерес от запазване висиящността на образувано изпълнително дело, тъй като до този момент правната възможност на кредитора да получи удовлетворяване чрез предвидените в производството по несъстоятелност способности е под условие, че решението за откриването ☐ влезе в сила. Това тълкуване не противоречи на вече изяснената цел на универсалното принудително изпълнение да удовлетвори в едно производство всички кредитори на длъжника, тъй като изпълнителното дело е спряно по силата на чл. 638, ал. 1 ТЗ, но същевременно отчита в най-пълна степен и интереса на вискателя от продължаване на индивидуалното изпълнение, в случай на отмяна на решението за откриване на производство по несъстоятелност.

С оглед изложеното и при наличието на постановено, но невязло в сила решение № 44 от 04.12.2018 г. по т. д. № 29/2018 г., по описа на ОС – Видин за откриване производство по несъстоятелност, законосъобразно съдебният изпълнител е отказал да прекрати изпълнителното производство, затова жалбата на „Л.П.“ ЕООД (в несъстоятелност) следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран, Софийският градски съд,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба, вх. № 26354/24.02.2023 г., депозирана от длъжника „Л.П.“ ЕООД (в несъстоятелност), чрез синдика Й.К.К., срещу отказ на ЧСИ М.П., рег. № 851 на КЧСИ, да прекрати на основание чл. 638, ал. 4 ТЗ изпълнително дело № 20188510402730 и присъединеното към него изпълнително дело № 20188510402754.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____